

Ank.	12/7-1971
Besv.	
Se. av	<i>Heide-P. og H.</i>
	<i>1/8</i>

Gausdal nikkel-magnetkisforekomst. Rapport fra
befaring 29-30. juni 1971 v/berging. B. Botten.

Beliggenhet. Gausdal, 7 - 8 km i luftlinje NV for
Geiranger i Stranda herred. Kartblad 1219 II, Geiranger.

Adkomst. Bratt og ulendt terreng omgir på alle sider
den ellers åpne Gausdalen. En krottersti fører fra Riks-
vei 58, ca 300 meter ovenfor Ørnesvingen, opp til en dår-
lig merket sti. Den går helt opp i 950 meters høyde før
den tar ned til Gausdal. For turen innover, som tar ca.
2 timer, hadde herr Musæus ordnet med kjentmann, herr
Rolf Møllsæter, Geiranger.

Overnattingsmuligheter. I Oaldsskaret ved et lite
tjern (870 m.o.h.) ligger en ulåst, etter forholdene bra
finkerbu med 6 keyer. Denne kan sikkert leies ved evt.
fortsatte undersøkelser i feltet. Eiendomsoppgis å være:

Elias Gausdal, Hellesylt
Petter Gausdal, Ternafjord
Jacob Midtgård, Stranda
Ole Midtgård, Mauscidvåg
Jørgen Øvstegård, Ørstadvik.

Tidligere utførte undersøkelser. Undersøkelser ble
foretatt sommeren 1937 av bergingeniør Nils Musæus, som
i sin rapport beskriver 6 profiler langs elver og bekker,
som oppgis å gjennomskjære gabbroskifer. Av disse har
han observert nikkelmagnetkis i profil nr. 2 og nr. 4.

Undertegnede observasjoner. Profil 2 følger det
største elveløpet i dalen, og fra blotninger med kis neden-
for fossen stammer de gode Ni-og Cu-gehalter nevnt i Musæus
rapport. Området på begge sider av elven er overdekket og
igjenvokst med tildels tett bjørkekratt.

Kisimprægnasjon kunne observeres i fast fjell som be-
skrevet av Musæus. Løse stenblokker av tilsynelatende god
malm lå dessuten i elveløpet både nedenfor og ovenfor

det snittet som i rapporten er benevnt "sterkt impreg-
nert gabbro". Tilsvarende kvalitet i fast fjell var det
ikke mulig å observere, muligens p.g.a. stor vannføring
i elven, og isjenresten nider. Prøver merket Bl. A og
Bl. B stammer fra løsblokker.

Med magnetometer ble utført en grov undersøkelse av
området rundt fjellstødet, således:

Et ca 300 meter langt profil langs elvens vestbredd
ble først gått opp, og magnetometeret avlest med 10 meters
(10 skritt) mellomrom. En fikk toppavlesning på ca 700
gamma over de 10 rader benevnt "sterkt impregnert gabbro".

Et like langt profil ca. 100 meter vest for elven, gav
ikke en tilsvarende markert topoverdi.

Et ca. 120 meter langt profil, 75 meter øst for elven
gav derimot en markert topp på ca 700 gamma.

Uk et profil 10 meter lengre øst gav ennå sterkere
anomali, 1000 = 1100 gamma over 3 avlesninger.

Denne anomalien ble fulgt ytterligere 100 meter
østover for muligens ble avsluttet, uten at anomalien syntes
å være svekket.

Profil 4. Dette ble en langs en bekk. Svak kisimpreg-
nasjon kunne observeres i fast fjell like ovenfor tuftene
eller ca 50 m øst. Prøve merket M 103 stammer herfra.

Sakte anomali ble svak økning over funnstedet, men
anomalien økte noe mer de nærmeste 10 metrene nedenfor,
et område som var overdrekket.

Omliggende, området rundt tjernet. Reti utenfor fisker-
hus på vestsiden av tjernet, står en noen kvadratmeter berg
ut i dagen, med gjeldende kobberkisimpregnasjon. Herfra er
bl. ett prøver merket M 101 og M 102: Området vestover,
som ligger på et lavere nivå er overdekket, mens det mot
øst, i et høyere nivå bare er gneisbergarter å se. Det
lyktes derfor ikke å observere den malmerførende bergart
andre steder i området.

Mye bomstøv gav imidlertid utslag flere steder

rundt tjernet, særlig på vestsiden, der anomallene gikk opp
i ca. 800 gamma over et lite område.

Prøve M 107 stam er fra en svak svovelkisimpregnasjon
ved Geirangerfjorden, ca 10 meter over fjordnivået, ca 30
meter øst for Gausdalselven.

Under befaringen ble utført prøver fra 7 punkter,
merket M 101 - M 107, som etter konferanse med dir. Wang
ble overlevert herr Buszus for sikring av berettighetene
over et større område. Jeg går ut fra at kopi av anmeld-
elsen blir overlevert Westraship.

For evt analyse på Ni og Cu overleveres sammen med
rapporten følgende prøver.

M 101 og M 102. Kobberkisimpregnasjon fra østsiden
av tjernet i Galdsskaret.

M 103. Leger fattig kisimpregnasjon fra profil 4.

M 107. Svovelkis fra nordsiden av Geirangerfjorden.

Bl A og Bl B. Prøver fra løsblokker i profil 2.

Konklusjon. Kisimpregnasjonen som kunne observeres
i fast fjell i profilene 2 og 4 i Gausdalen, så svake ut,
mens derimot løsblokkene i profil 2 syntes å representere
brukbar malm. Hvorfra blokkene er løsrevet, må det være
særlig å slåne ut.

Kobberimpregnasjonen ved tjernet i Galdsskaret ser
interessant ut, og dens utbredelse bør undersøkes nærmere.

Lagaktormålingene tyder på at det kan være kis
også utenom de steder som stikker ut i dagen, en tenker da
spesielt på områdene øst for profil 2, og rundt tjernet.

Jeg mener derfor det er forsvarlig å gå til videre
undersøkelser av feltet, i første omgang etter et opplegg
som gjør det mulig å avslutte uten at for store investe-
ringer har gått lyse hen. Skulle vise seg at kisen ikke
holder mål til industriell utnyttelse.

For en slik begrenset innsats vil jeg foreslå en topp-resor, ikke innblandet i malmleting ellers i Norge, til å fastlegge form, utstrekning og bakgrunnen for tilstedeværelsen av den malmførende bergart.

Samtidig kan ivangsettes graving av røsker etter rundt funnstedene, etter magnetometerindikasjoner, for å blottlegge kiscens utgående og ta prøver for analysering.

Hvis så disse innledende undersøkelser gir positivt resultat, kan en begynne å tenke på geofysiske målinger og diamantboringer i feltet.

Oslo den 8. juli 1971

Barnd Bottem
Barnd Bottem

Bilag 1. Kartblad 1:50 000 over området.

Bilag 2. Kartutsnitt 1:10 000 over Gausdal og Oslodalskaret med anomaliområder og prøvepunkter avmerket.

